

कार्योत्पत्तिरर्थप्राप्तेति तदुत्पादस्यार्थमर्थ्यादाधीनत्वम् ।
अर्थमात्रं न० अर्थ एव मयूर० अवधारणादर्थमात्रशब्दे-
न नित्यम् । १ अवधारितेऽर्थे । “भोजनाच्छादनाभ्यधिकं
स्य सम्यग्मार्त्तं न सम्पद्यते” इति वृ० भा० । अर्थमात्रा-
शब्देन दैत० । २ अत्यधनांशे स्तो वृहत्त्वार्थे च माता-
शब्देन । दैत० । ३ धनवाङ्मये । कथं मयास्तेयमर्थमात्राह-
र्त्तव्या” महती धनमालेत्यर्थः ।

अर्थवत् त्रि० अर्थोऽस्त्यस्य असन्निहितः सतृप् मस्य वः । १ अर्थ-
युक्ते २ सार्थके “अर्थवदधातुरप्रत्ययः प्रातिपदिकम्” पा० ।
३ प्रयोजनयुक्ते ३ फलयुक्ते च “अपसव्य उपेतश्चेदाहिता-
ग्न्यावृतार्थवत् । या० सू० “विष्णुलोत्सर्गशुद्धार्थं मृदा-
द्यादेयमर्थवत्” मनुः ४ असन्निधनवति त्रि० । सन्निहिते
तु इति अर्थोऽर्थेव । स च व्यवहारे वादिनि-
रूढः “ततोऽर्थी लेखयेत् सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनम्”
या० सू० । स्त्रियासुभयत् लोप् । ५ पुरुषे पु० राजनि० ।
अर्थमर्हति अर्थेन त्वत्क्रिया, अर्थे इव वा वति । इ० अर्थार्हे
७ अर्थतत्त्वक्रियायाम् ८ अर्थसदृशे आश्रये च अव्य० ।

अर्थवाद पु० अर्थस्य लक्षणया स्तुत्यर्थस्य, निन्दार्थस्य वा वादः
वद-करणे षज् । १ प्रशंसानीयगुणवाचके, २ निन्दनीयदोष-
वाचके च शब्दविशेषे । भावे षजि । ३ तत्कथने । अभि-
धयांगोण्या वा वृत्त्या भूतमर्थं वदन् स्वाध्यायविध्यापादित
प्रयोजनवत्तुलाभाय विधिमाकाङ्क्षनार्थवादः” अर्थवादेन हि
क्वचिद्विशिष्टरवसोदन्ती विध्यर्थे शीघ्रं प्रवर्त्तयितुमसंभ-
ते । सच चतुर्विधः “स्तुतिर्निन्दा परकतिः पुराकल्प इत्यर्थ-
वादः” गौ० सूत्रोक्तेः । तत्र स्तुतिः साक्षाद्विध्यर्थस्य प्रशंसा-
र्थकं वाक्यं यथा “सर्वस्य जिता वै देवाः सर्वमजयन् सर्वस्य
व्याम्रैः सर्वस्य जित्वै सर्वमेवैतेनाप्नोति सर्वं जयतीत्यादि” ।
अनिष्टसाधनताद्वारा विध्यर्थवर्त्तकं वाक्यम् निन्दा । यथा
“एष वाव प्रथमोयज्ञानां यज्ज्योतिष्टोमः य एतेनानिष्टा
अन्येन यजते स मत्ते पततीत्यादि” । पुरुषविशेषनिष्ठतया
कथनं परकतिः परक्रिया, यथा “वपामेवाग्नेऽभिधारयन्ति
अथ पृषदाज्यं तदुह चरकाध्ययवः पृषदाज्यमेवाग्नेऽभिधार-
यन्त्यग्नेः प्राणाः पृषदाज्यमित्यभिदधतीत्यादि” ऐहिहृत्प्रमात्र-
चरिततया कीर्त्तनं पुराकल्पः । एवमन्येऽपि अर्थवादा ब्राह्म-
णरूपाः सामसंहिताभाष्ये भाषवाचार्येण दर्शिताः यथा
“हेतुर्निर्वचनं निन्दा प्रशंसा संशयो विधिः । परकतिः
पुराकल्पोयावधारणकल्पना” इति “तेन ह्यत्र क्रियत” इति
हेतुः “एतद्भेदधित्वमिति” निर्वचनम् । “अमेध्या वै

भाषा” इति निन्दा “वायुर्वैक्षेपिष्ठेति” प्रशंसा “तदूक्यचि-
कित्स्वन् जुह्वानीमाहोषामिति” संशयः “यजमानेन सन्नि-
ता औदुम्बरी भवतीति” विधिः “भाषानेव मह्यं पचते” इति
परकतिः “पुरा ब्राह्मणा अभ्युः” इति पुराकल्पः । “याव-
तोऽंशान् प्रतिगृह्णीयात् तावतो वारुणांश्चतुष्कपालान्निर्वपे-
दिति” विशेषावधारणकल्पनेत्युदाहृतं च तत्रैव । लौगा-
क्षिणा तु त्रैविध्यमुक्तम् “अर्थवादश्च त्रिविधः गुणवादोऽनु-
वादोभूतार्थवादश्चेति तदुक्तम् ॥ “गुणवादो विरोधे स्यादनु-
वादोऽवधारिते । भूतार्थवादस्तद्वानादर्थवादस्त्रिधा मतः” ॥
गुणवादश्च “यथा सिंहो माणवक” इत्यादौ माणवके
सिंहभेदस्य विरोधेन तद्वत्तदभावेदोबोध्यते तेन समर्थ-
त्वादिरूपं तद्वृत्तिगुणमनुवदति प्रतिपादयतीति गुणवादः
अन्ये तु “यजमानः रुक्तर” इत्यादौ प्रत्यक्षादिभिर-
वधारितेऽर्थे तमेवार्थमनुवदतीत्यनुवादः यथा “वज्र-
हिंसस्य भेषजं, “भूमिरावपनं महत् सूर्यस्तापकर”
इत्याहुः । तद्वानादेतदुभयार्थकत्वाभावात् तथा चैतदुभय-
भिन्नं भूतं सिद्धार्थं वदतीति भूतार्थवादः इति । अयञ्चानेक-
विधः क्वचिदुक्तः, स्तुत्यर्थवादः फलार्थवादः सिद्धार्थवादः
निन्दार्थवादः परकतिः पुराकल्पः सन्त्वचेति” । तत्र स्तु-
त्यर्थवादो यथा “वायुर्वैक्षेपिष्ठा देवता” इत्यादि ॥ फलार्थवादो
यथा “तरति मृत्युं तरति ब्रह्महत्यां योऽश्चमेधेन यजेते-
त्यादि” । “प्रतितिष्ठन्ति ह वै य एता रात्रीरुपयन्तीत्यादि” च
यद्यप्येतस्य परकतावेव पर्यसाधनं तथापि फलस्य विशेष्यतयाऽ
नभिधानात्तादृष्येण पृथगुपन्यासः ॥ सिद्धार्थवादो यथा ।
“यच्च दुःखेन संभिन्नं न च प्रसन्नमनस्तरम् ॥ अभिलाषोप-
नीतं यत् तत् सुखं स्वः पदासदमित्यादि” ॥ निन्दार्थवादो
यथा “अन्वन्तमस्ते प्रविशन्ति ये के चात्महृन्नोजना” इत्यादि ॥
परकतिः परकत्वभिधानं परक्रियोक्तिः । एवञ्च लौगाक्षि-
भास्त्रोक्तस्य “विरोधेनानुवादः स्यादित्यादि कारिकोक्तस्य
त्रैविध्यस्य मध्ये स्तुत्यर्थवादस्यैवान्तरभेदेन तस्य सप्रविध-
त्वमिति भेदः । ३ अन्यतात्पर्यावधारणार्थे लिङ्गषट्का-
न्तर्गते लिङ्गभेदे च । “उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता
फलम् । अर्थवादोपपत्ती च हेतुतात्पर्यनिर्णये इति
वे० सा० यथा “उत तमादेशमप्राचो” येनाश्रुतं श्रुतम् । इत्या-
दिनाऽद्वितीयवस्तुनः प्रशंसनम्” का० उ० भा० उक्तम् ।

अर्थविज्ञान न० दैत० शुश्रूषाद्यवधारणयुक्तधीगुणान्तर्गते
गुणभेदे हे० ।

अर्थविह त्रि० अर्थं कार्यं वेत्ति विद-क्तिप् । कार्यभिन्ने